

POSTANOWIENIE

Dnia 31 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie ze skargi J. B.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. akt IV KO 1/24 na posiedzeniu w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 31 lipca 2024 r.,

- 1. pozostawia skargę bez rozpoznania,**
- 2. pozostawia wniosek skarżącego o zwolnienie od opłaty od skargi bez rozpoznania,**
- 3. zwalnia skarżącego od wydatków postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Pismem datowanym na 25 czerwca 2024 r. J.B., działając osobiście, wniósł o stwierdzenie, iż w sprawie toczącej się przed Sądem Najwyższym, sygn. akt IV KO 1/24, nastąpiła przewlekłość postępowania oraz o zwolnienie skarżącego od opłaty od skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę i wniosek skarżącego o zwolnienie od opłaty od skargi należało pozostawić bez rozpoznania.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „u.s.p.p.”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Artykuł 3 u.s.p.p. określa zamknięty katalog postępowań, co do których możliwe jest wniesienie skargi na przewlekłość. W katalogu tym nie zostało uwzględnione postępowanie w przedmiocie czynności sądu mających na celu wszczęcie postępowania wznowieniowego z urzędu. W konsekwencji uznać należy, że sprawa o rozpoznanie wniosku o wznowienie postępowania z urzędu nie jest „sprawą” w rozumieniu art. 2 ustawy o skardze na przewlekłość (postanowienie Sądu Najwyższego z 22 listopada 2022 r., I NSP 266/22).

Sprawa IV KO 1/24, w której stwierdzenia przewlekłości domaga się skarżący, zainicjowana została wnioskiem o rozważanie wznowienia z urzędu postępowania zakończonego orzeczeniem Sądu Najwyższego w sprawie IV KK 382/23. Jak wskazano powyżej, skarga na przewlekłość postępowania w postępowaniu w przedmiocie czynności sądu mających na celu wszczęcie postępowania wznowieniowego z urzędu jest niedopuszczalna.

W powyższych okolicznościach Sąd Najwyższy, stosownie do art. 430 § 1 w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p., pozostawił skargę bez rozpoznania.

W konsekwencji, również wniosek skarżącego o zwolnienie od opłaty stałej od skargi na przewlekłość należało pozostawić bez rozpoznania

(pkt 2 postanowienia) uznając go za bezprzedmiotowy (postanowienie Sądu Najwyższego z 6 grudnia 2011 r., KSP 11/11).

O zwolnieniu skarżącego od kosztów niniejszego postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 624 § 1 w zw. z art. 634 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p.

[SOP]

[ał]